

HET WOORD DES HEEREN.

„k Bezweer u,” riep Farel, door hooger geest gedreven,
Calvijn gebiedend toe, „keer van Genève niet.
God leidde u herwaarts, heeft uw werk u hier gegeven;
Profeet, vrees 's Heeren toorn, wanneer ge uw post ontvliedt.”

Verpletterd door zijn taal en als beroofd van 't leven
Zat daar de magtige gebogen als een riet,
Tot hij in voersmaak van eens martlaars tienvoud sneven
En zelf zich offrend sprak: „des Heeren wil geschied!”

Leer, ziele, als eens Calvijn uw God gehoorzaam wezen,
Vraag nooit bekommerd wat de toekomst dwingt te vreezen,
Maar buig uw wil geheel in 't heilig levenspleit.

Aan 't eind van 't moeilijkst pad wordt Hij, die 't baant geprezen.
God, die de doornen voor 't gebloemt der eere spreidt,
Voert ons in Jezus' spoor door smart tot heerlijkheid.

C. S. A. v. S

DE CHRISTELIJKE FAMILIEKRING, VI.

DE OUDSTE OVERLEVERINGEN AANGAANDE DE VIER EVANGELIËN.

II. HET EVANGELIE VAN MARKUS.

(*Vervolg van blz. 39.*)

Hoe verschillend van het vroeger aangevoerde, zijn de oorsprong en het doel van ons tweede Evangelie. — Wij bezitten dienaangaande twee meldenswaardige overleveringen. De eerste is van dien zelfden Papias, aan wien wij de woorden te danken hebben, die ons bovenal bij het onderzoek omtrent het eerste Evangelie ten leiddraad hebben verstrekt. — „Markus,” zegt hij, „was de tolk van Petrus en verzamelde op het nauwkeurigst, alles wat hij zich kon herinneren, dat door dien apostel over de gezegden en daden van Christus was gesproken, zonder echter in dezen eene geregelde orde te volgen; want hij zelf had Jezus het woord niet hooren verkondigen, ook was hij zijn volgeling niet geweest; eerst later werd hij de medgezel van Petrus, zoo als ik vermeld heb. — En deze apostel verkondigde het woord naar de behoeften des oogenblik, en hield geene geregelde volgorde van 's Heeren redenen. — Markus bedreef dus geen onregt bij het vermelden der feiten op zulk eene onregelmatige wijze; hij moest uit zijne herinneringen zamenstellen. Zeer nauwkeurig was hij echter door niets over te slaan van hetgeen hij had gehoord, of er iets bij te voegen, wat op onechte gronden steunde.”